

ת"פ 25830/04/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ח'אלד אגבאריה, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 25830-04-17 מדינת ישראל נ' אגבאריה

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
ח'אלד אגבאריה - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד עינת מי- רז

ב"כ הנאשם: עו"ד חמזה קוטיינה ועו"ד רמזי קטילאת

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום בעבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, בשל כך שביום 23.10.16, בכפר עיסוויה הסיע ברכבו תושב שטחים, שאינו מורשה לשהות בישראל.
2. הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו הוסכם, כי הנאשם יודה בכתב האישום ויורשע. עוד הוסכם, כי המאשימה תגביל עצמה בטענותיה לעונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות או לשלושה חודשי מאסר בפועל ויום, אם יימצא כי הנאשם אינו כשיר לרצות עבודות שירות.
3. חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביום 18.12.17, מלמדת כי הנאשם בן 66, בוגר ארבע שנות לימוד ואינו עובד מזה כשנתיים. קודם לכן היה במאסר. הנאשם שולל שימוש בחומרים ממכרים, סובל מבעיה אורתופדית ובעיות רפואיות נוספות. הממונה על עבודות השירות הודיע כי לנוכח העובדה כי עבודות השירות דורשות מאמץ פיזי, הנאשם אינו כשיר לרצות עונש זה, וזאת מבלי ששקל את השאלה האם עברו הביטחוני של הנאשם מאפשר לו לרצות עונש כאמור.

4. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל ויום ומאסר מותנה מרתיע, תוך שהדגישה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם.

5. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות ביצוע העבירה, את מצבו הבריאותי של הנאשם ואת גילו, וטען כי לו היה עברו הפלילי של הנאשם נקי, לא היה מקום להעמידו לדין על פי הנחיות פרקליט המדינה בנושא. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם ענישה צופת פני עתיד לצד קנס והגיש מסמכים רפואיים המתארים את מצבו הבריאותי של הנאשם.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר כי היה תמים ולא חשב שיכול לבקש תעודת זהות מהאדם שהסיע כטרמפיסט וביקש להתחשב בגילו ובמצב בריאותו.

דין והכרעה

7. העבירה שביצע הנאשם פוגעת בריבונות המדינה ובזכותה להחליט מי יהיו הבאים בשעריה, תוך מניעת כניסתם של מי שעלולים לסכן את ביטחון המדינה או את ביטחונם של תושביה.

8. במקרה דנן, הנאשם הסיע נוסע אחד בלבד ברכב פרטי ולא במסגרת שירותי ההסעה. הנאשם הסיע את הנוסע בתוך שטח מדינת ישראל, בשכונת עיסוויה. לא מדובר בהסעה בתשלום ולא הובאה ראיה לסתור את הטענה כי מדובר בהסעה שהיא "טרמפ" בלבד. הגם שהנאשם לא הסיע שוהה בלתי חוקי אל תוך שטח ישראל, יש במעשיו כדי להעמיד תשתית המאפשרת תנועה של שוהים בלתי חוקיים בתוך שטח הארץ.

9. פוטנציאל הסיכון שנשקף מהמעשים גדול, שכן פעמים עשוי להתברר כי השוהה הבלתי חוקי, הוא מפגע או מי שמבקש לפגוע בביטחון המדינה ובביטחון תושביה בדרך אחרת. עם זאת, אין חולק כי במקרה דנן, השוהה הבלתי חוקי שהסיע הנאשם ברכבו שוחרר ולא הועמד לדין, ולא הוצגו ראיות לכך שבמקרה הנוכחי פוטנציאל הסיכון התממש.

10. בית המשפט העליון התייחס לא פעם לצורך להתייחס בחומרה לעבירות של העסקת, הלנת או הסעת שוהים בלתי חוקיים וליתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בענישת עבריינים לפי חוק הכניסה לישראל (ראו רע"פ 5198/01 **טלעת חטיב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נו(1) 769); רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 12.2.06)). בהתאם, נוהגים בתי המשפט לגזור בגין עבירות אלה, עונשים בעלי רכיב עונשי מוחשי משמעותי, שבמקרים רבים הוא מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות (ראו למשל רע"פ 1491/09 **אנואר אלאדין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 26.3.09); רע"פ 1991/07 **מוחמד חמידה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 6.3.07); רע"פ 2276/06 **אהרון שמואל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 16.3.06)). עם זאת, ניתן למצוא מקרים אחרים בהם, בגין ביצוע עבירה בנסיבות דומות, נגזרו עונשים שאינם כוללים רכיב של מאסר (ראו למשל רע"פ 4562/11 **אברהים מוחתסב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 7.3.13); עפ"ג (מרכז) 42224-05-14 **סאלח סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 3.8.15)).

11. לנוכח העובדה שמדובר בהסעה פרטית אקראית, שלא תוכננה מראש, שאיננה תמורת תשלום, שארכה מרחק קצר בלבד בתוך שטח ישראל, ללא הימלטות מגרמי אכיפה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה. בהתאם, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל ממאסר מותנה לצד קנס משמעותי ובמקרים המתאימים גם פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי ומגיע עד לחמישה חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

12. לזכות הנאשם שקלתי את הודאתו בשלב מוקדם יחסית של ההליך ואת קבלת האחריות על מעשיו.

13. הנאשם בן 66, ולו תשע הרשעות קודמות בעבירות רכוש ובעבירות אלימות וביטחון. בגין שתי הרשעותיו האחרונות בעבירות ביטחון חמורות, ריצה הנאשם עונשי מאסר ממושכים, האחד בן 4 שנים שנגזר עליו בשנת 2011 והשני בן 6 שנים שנגזר עליו בשנת 2001. עברו הפלילי של הנאשם הוא שהוביל לכך שהוחלט מלכתחילה להגיש נגדו כתב אישום, בנסיבות שבהן, בהתאם להנחיות פרקליט המדינה, היה תיק החקירה נסגר, לו מבצע העבירה היה נטול הרשעות קודמות בתחום הביטחוני.

עם זאת, חרף עברו הפלילי המכביד מאד של הנאשם, לא הובאו ראיות התומכות במסקנה, לפיה קיים קשר בין הסכנה הנשקפת ממנו בשל עברו הביטחוני, לבין העבירה נשוא התיק הנוכחי.

14. על פי המסמכים הרפואיים שהוצגו, הנאשם סובל מקרעים בסחוס מפרק הברך, עובדה שחייבה ביצוע ניתוח וגורמת לו סבל, כאבים ומגבילה אותו בפעילות פיזית. אלה מונעים מהנאשם לרצות מאסר בעבודות שירות.

15. על רקע מגבלתו הרפואית של הנאשם מלבצע עונש מאסר בעבודות שירות, לנוכח גילו, ומשעה שלא מצאתי כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של מתחם העונש ההולם, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם עונש הכולל רכיב מוחשי משמעותי שאינו מאסר בפועל, בדרך שהתווה בית המשפט העליון ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' **מדינת ישראל** הנ"ל, לפיה:

"...אפשר אף כי במקרים המתאימים נשרת את טובת הציבור באורח מיטבי בעונשים שאינם דווקא מאסר בפועל, אלא בתמהיל עונשים שהחוקק מעמיד לבחירתם שלבתי-המשפט. ואמנם, החוקק מעמיד לבחירת רשויות האכיפה ובתי-המשפט מגוון עונשים ללבד מעונש המאסר..."

16. הטלת קנס כספי משמעותי לצד פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וענישה מותנית הצופה פני עתיד, תממש את כל שיקולי הענישה במקרה דנן.

17. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך ₪ 8,000 או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.2.18 והבאים עד ל-1 בכל חודש

עמוד 3

עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועד, יעמוד מלוא הקנס לפירעון מידי.

ב. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך חודשיים. הנאשם יפקיד את רישיונו עד ליום 1.1.18.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.